

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Y / CAK

(Sprawa C-636/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transgraniczna opieka zdrowotna – Pojęcie „ubezpieczonego” – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 1 lit. c) – Artykuł 2 – Artykuł 24 – Prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych w państwie miejsca zamieszkania na rachunek państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty emerytury – Dyrektywa 2011/24/UE – Artykuł 3 lit. b) ppkt (i) – Artykuł 7 – Zwrot kosztów opieki zdrowotnej udzielonej w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania i państwo członkowskie zobowiązane do wypłaty emerytury – Przesłanki]

(2022/C 2/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Y

Strona przeciwna: CAK

Sentencja

Artykuł 3 lit. b) ppkt (i) i art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej w związku z art. 1 lit. c) i art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że osobę uprawnioną do emerytury zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, która ma prawo, na podstawie art. 24 tego rozporządzenia, ze zmianami, do świadczeń rzeczowych udzielanych przez państwo miejsca jej zamieszkania na rachunek państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty emerytury, należy uznać za „ubezpieczoną” w rozumieniu art. 7 ust. 1 tej dyrektywy i mogącą otrzymać zwrot kosztów transgranicznej opieki zdrowotnej, jaka została jej udzielona w trzecim państwie członkowskim – bez podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty emerytury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. – Vialto Consulting Kft. / Komisja Europejska

(Sprawa C-650/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Skarga o odszkodowanie – Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Zarządzanie zdecentralizowane – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Kontrole na miejscu – Rozporządzenie (Euratom, WE) nr 2185/96 – Artykuł 7 – Dostęp do danych informatycznych – Czynności w zakresie kryminalistyki cyfrowej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda]

(2022/C 2/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Vialto Consulting Kft. (przedstawiciele: D. Sigalas i S. Paliou, dikigoroi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2019 r., Vialto Consulting/Komisja (T-617/17, niepublikowany, EU: T:2019:446) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd oddalił jako bezzasadne zastrzeżenie podniesione przez spółkę Vialto Consulting Kft., dotyczące naruszenia przez Komisję Europejską prawa do bycia wysłuchanym.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi w celu wydania przez Sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej dotyczących istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przez Komisję Europejską prawa do bycia wysłuchanym i podnoszoną szkodą oraz rzeczywistego charakteru szkody.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Iași – Rumunia) – BX / Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Sprawa C-909/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Dyrektywa 2003/88 WE – Organizacja czasu pracy – Artykuł 2 pkt 1 i 2 – Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” – Obowiązkowe szkolenie zawodowe odbywane z inicjatywy pracodawcy]

(2022/C 2/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Iași

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BX

Strona pozwana: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że okres, w którym pracownik odbywa wymagane od niego przez pracodawcę szkolenie zawodowe, przebiegające poza jego zwykłym miejscem pracy, w lokalu podmiotu świadczącego usługi szkoleniowe, i podczas którego nie wykonuje on swoich zwykłych obowiązków, stanowi „czas pracy” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.